

Rolnummer 991
Arrest nr. 75/96 van 11 december 1996

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 375, tweede lid, 390 en 395 van het Burgerlijk Wetboek, gesteld door de vrederechter van het kanton Marchienne-au-Pont.

Het Arbitragehof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter M. Melchior en de rechters-verslaggevers L. François en H. Coremans, bijgestaan door de griffier L. Potoms,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* * *

I. Onderwerp van de prejudiciële vraag

Bij beschikking van 9 oktober 1996 heeft de vrederechter van het kanton Marchienne-au-Pont de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Zijn de artikelen 390 en 395 van het Burgerlijk Wetboek in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre zij voorzien in het instellen van de voogdij over een minderjarig kind hoewel de enige overlevende of bekende ouder het ouderlijk gezag heeft, terwijl artikel 375, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, dat is ingevoerd bij artikel 9 van de wet van 13 april 1995 betreffende de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag, enkel in een voogdijregeling voor een minderjarig kind voorziet in het geval waarin geen van beide ouders nog in staat is het ouderlijk gezag uit te oefenen ? »

II. De rechtspleging voor het Hof

Bij beschikking van 10 oktober 1996 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 17 oktober 1996 hebben de rechters-verslaggevers L. François en H. Coremans, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de organieke wet, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdende in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarbij wordt vastgesteld dat de prejudiciële vraag gesteld door de vrederechter van het kanton Marchienne-au-Pont klaarblijkelijk niet tot de bevoegdheid van het Hof behoort.

Bij ontstentenis van partijen in de zaak voor de verwijzende rechter, kon geen kennisgeving worden gedaan van de conclusies van de rechters-verslaggevers.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

1. De rechter vraagt aan het Hof of de artikelen 10 en 11 van de Grondwet door de artikelen 390 en 395 van het Burgerlijk Wetboek geschonden zouden zijn doordat zij in het instellen van de voogdij over een minderjarig kind voorzien hoewel de enige levende of bekende ouder het ouderlijk gezag heeft, terwijl artikel 375, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 april 1995, enkel in een voogdijregeling voorziet in het geval waarin geen van beide ouders nog in staat is het ouderlijk gezag uit te oefenen.

2. Luidens artikel 26, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, aangenomen ter uitvoering van artikel 142 van de Grondwet, doet het Hof, bij wijze van prejudiciële beslissing, uitspraak bij wege van arrest op vragen omtrent :

« 1° de schending door een wet, een decreet of een in artikel 26*bis* [thans artikel 134] van de Grondwet bedoelde regel van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten;

2° onverminderd 1°, elk conflict tussen decreten of tussen regels bedoeld in artikel 26*bis* [thans artikel 134] van de Grondwet, die uitgaan van verschillende wetgevers en voor zover het conflict ontstaan is uit hun onderscheiden werkingssfeer;

3° de schending door een wet, een decreet of een in artikel 26*bis* [thans artikel 134] van de Grondwet bedoelde regel van de artikelen 6, 6*bis* en 17 [thans de artikelen 10, 11 en 24] van de Grondwet. »

3. Hoewel de in de prejudiciële vraag vermelde bepalingen van het Burgerlijk Wetboek met elkaar lijken te kunnen worden verzoend, vermits artikel 375 (waarvan het tweede lid in het Wetboek werd ingevoerd om een lacune weg te werken die voortvloeide uit de omstandigheid dat het niet in de hypothese voorzag waarbij geen van beide ouders in staat is het ouderlijk gezag uit te oefenen (*Gedr. St.*, Kamer, 1994-1995, nr. 1430/2, pp. 4 en 5), zonder daarom te bepalen dat geen voogdijregeling betreffende de goederen dient te worden uitgewerkt indien er nog een ouder is die in staat is het ouderlijk gezag uit te oefenen) deel uitmaakt van de bepalingen met betrekking tot het gezag over de persoon van de minderjarige, terwijl de artikelen 390 en 395 - die van degene die reeds houder is van het gezag over de persoon van de minderjarige krachtens artikel 375, eerste lid, een voogd van rechtswege maken -, gelezen in samenhang met het voormelde artikel 375, handelen over de bevoegdheden van het ouderlijk gezag die betrekking hebben op de goederen van de

minderjarige, blijkt uit de dossierstukken, waarvan elementen werden overgenomen in sommige overwegingen van de beschikking die aan het Hof is voorgelegd, dat er twijfel wordt geuit over de verenigbaarheid van artikel 375 met de artikelen 390 en 395.

4. Zonder dat het nodig is zich uit te spreken over de vraag of de vrederechter, wanneer hij optreedt krachtens artikel 446 van het Burgerlijk Wetboek, een rechtscollege is dat gemachtigd is aan het Hof de in artikel 26, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof bedoelde vragen te richten, stelt het Hof vast dat de vrederechter zich ertoe beperkt verschillende bepalingen van het Burgerlijk Wetboek tegenover elkaar te plaatsen zonder aanduiding van een mogelijke discriminatie, noch van een verschil in behandeling, noch van categorieën van personen wier behandeling zou moeten worden vergeleken.

5. Hoewel de prejudiciële vraag gewag maakt van een mogelijke schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, blijkt zowel uit de motivering van de beschikking als uit de formulering van de vraag zelf dat het werkelijke onderwerp hiervan een vermeende tegenstrijdigheid tussen twee wetsbepalingen is. Noch artikel 142 van de Grondwet, noch artikel 26, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, noch enige andere bepaling verlenen aan het Hof de bevoegdheid om uitspraak te doen over prejudiciële vragen in verband met dergelijke tegenstrijdigheden.

Het Hof is dus klaarblijkelijk niet bevoegd om de prejudiciële vraag te beantwoorden.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

stelt vast dat het Hof niet bevoegd is.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 11 december 1996.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior